

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Árnysai Katalin ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. július 9. napján meghozott, 26.P.23.071/2008/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes által szerkesztett lapot kiadó ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.000 (hatezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű alperessel szemben a pert megszüntette, míg a II. rendű alperest helyreigazításra kötelezte, amely szerint a ... napján megjelent "... címmű cikkben valótlanul állították, hogy felperes neve a ... Önkormányzat korábbi, és a ... Önkormányzat jelenlegi jegyzőjét korrupcióval vádolták volna, és emiatt váltották le. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes neve ellen semmifajta büntetőeljárás nem volt folyamatban, a ... Önkormányzatnál betöltött jegyzői tisztsége közös megegyezéssel került megszüntetésre.

Kötelezte a ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21.000 forint perköltséget, amely a felperesi jogi képviselő munkadíját terhelő áfát is magában foglalja, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 21.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az ítélet indokolásában a Pp. 343. § (1) bekezdése, valamint az 1986. évi II. törvény 12. § (2) bekezdése, és a 12/1986. (IV.22.) MT rendelet 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy az I. rendű alperes, mint időszaki lap az illetékes minisztérium nyilvántartásába nem került bejegyzésre, így nem minősül időszaki lapnak, a papír alapon megjelenő lap sajátos megjelenéséről van szó, ezért sajtóhelyreigazítási perben önállóan nem perelhető, erre tekintettel vele szemben a pert megszüntette a Pp. 157. § a.) pontja illetve a 130. § (1) bekezdése g.) pontjára.

A II. rendű alperes vonatkozásában megállapította, hogy a korrupció kifejezés használata egyértelműen arra utal az olvasó számára, hogy a felperes a büntető törvény alapján üldözendő cselekményt követett el. Az ilyen megnevezéssel említett cselekmény általánosságban megfelel a vesztegetés tényállásának, ami egy közhivatalt betöltő személlyel szemben a legsúlyosabb állításnak minősül. Az alperes nem tudta igazolni ilyen cselekmény elkövetését a felperes részéről. Az a körülmény, hogy a sajtóban nagy visszhangot váltottak ki az alperes által említett események, nem támasztja alá, hogy valóban elkövette a felperes a terhére rótt jelentős súlyú cselekményt. Rámutatott, hogy a „vádítás” és a „korrupcióval vádlás” nem azonos tartalmat hordozó kifejezések. Valakit egy cselekmény elkövetésével megvádolni jelentheti annak erőteljes kifejezését, hogy nemtetszését fejezi ki az adott cselekménnyel kapcsolatosan, ennek a korrupcióval való kiegészítése határozott állásfoglalás abban, hogy az illető a jogszabályokkal szemben cselekedett. A perben az alperes nem bizonyította, hogy a felperest bűncselekménnyel gyanúsították, azt sem, hogy emiatt váltották le jegyzői posztjáról. Erre nem utal az sem közvetlenül, hogy pénzbeli juttatást nem vett fel a távozásakor. Nem tartotta elfogadhatónak azt az alperesi védekezést sem, hogy a demonstráción elhangzottakról szóló tájékoztatási kötelezettségének tett eleget. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen a kereset elutasítását kérte, másodlagosan pedig a helyreigazítás szövegének megváltoztatását.

Fellebbezése indokolásában előadta, hogy a per tárgyát képező közlemény egy, a ...ben lezajlott lakossági demonstrációról számolt be. A lakosok a kerület polgármesterének egy petíciót kívántak átadni, amelyben az ellen tiltakoztak, hogy a felperest kívánja ...ban jegyzőnek kinevezni. A tiltakozás tartalmazta, hogy a felperes hasonló pozíciót töltött be a ...ben, és nevéhez vitatható ügyletek kötődnek. Az alperes álláspontja szerint a sajtó a közéleti eseményekről való valósághű tájékoztatása kötelezettségének tett eleget, amikor a lakossági tiltakozásról beszámolt. Hivatkozott arra, hogy becsatolta az interneten fellelhető rögzítését azoknak az ügyeknek, ami miatt a tiltakozás kibontakozott. A felperes a ... mélygarázs építésben töltött be az engedélyezés során kifogásolható szerepet, és az ... paloták áron aluli eladásakor is a felperes volt a ... jegyzője. Fenntartotta álláspontját, miszerint a felperes azon magatartása, hogy bár közös megegyezéssel távozott a ...nél betöltött pozíciójából, azonban semmilyen anyagi juttatást nem vett fel, ez arra utalhat, hogy a munkáltató oldaláról mintegy „felkérték” a távozásra, ez pedig kifejezhető oly módon is, hogy elküldték. Ennek bizonyítására indítványt

terjesztett elő az alperes, azonban az elsőfokú bíróság azt nem fogadta el. Előadta, hogy a vádol kifejezés a szó köznapi értelmében valaminek a felhánytorgatását jelenti, az elsőfokú bíróság pedig kifejezetten a büntetőjogi tartalom igazolását kívánta meg, és ennek hiányában döntött a helyreigazítás elrendelése mellett.

Másodlagosan hivatkozott arra, hogy az elrendelt helyreigazítás szövegében az alperesnek azt kell közzétennie, hogy a cikkben szereplő valótlan tényeket „állította”, ez a kötelezés pedig ellentmond az ítélet indokolásának, ahol azt fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi védekezést amiatt nem fogadta el a tájékoztatási kötelezettségre való utalás körében, mert a Ptk. 79. § (1) bekezdése szerint valótlan tény „híresztelése” esetén is sajtó-helyreigazítás kérelmezhető. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalásában foglaltakra. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított szöveg a felperesi kérelem terjedelmében, de tartalmában is túlterjeszkedik. Nem tartalmazta a felperesi kérelem a felperes korábbi és jelenlegi beosztását, ezért sérelmezte azt, hogy az elsőfokú bíróság beemelte ezt a szövegrészt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően csupán a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül. E körben az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg a tényállást, amelyre alapított érdemi döntése is helytálló, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, annak indokai alapján.

A felperes a kereseti kérelmét a Ptk. 79. § (1) bekezdése alapján terjesztette elő, amely szerint a sajtó-helyreigazítási kötelezettség az objektíve valótlan vagy a valóságot hamis színben feltűntető tényállítás esetén áll fenn. A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása kimondja, hogy vélemény, értékítélet, bírálat, következtetés esetén nincs helye sajtó-helyreigazításnak, kivéve, ha azok valótlan tényállításon alapulnak, illetve a valóságot hamis színben tüntetik fel. A jogvitában a bíróságnak a Pp. 342. § (2) bekezdése figyelembevételével azt kell elbírálnia, hogy a sajtószerv a sérelmezett cikkben megjelentek miatt előterjesztett helyreigazítási igény teljesítését jogszerűen utasította el, vagy sem. Ennek eldöntése során a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásának megfelelően a sajtóközleményt a maga egészében, az egymással összetartozó részek összefüggésében történő vizsgálatával kell értékelni.

A felperes keresetében azt sérelmezte, hogy az írás valótlanul tartalmazta azt a közlést, hogy ... jegyzőként korrupcióval vádolták és korrupciós ügyek miatt váltották le.

Egyértelműen megállapítható volt, hogy ezek a közlések nem véleményt, értékelést fejeztek ki, hanem konkrét tényállításokat tartalmaztak, amelyek valóságának bizonyítása az alperest terhelte a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján. Az alperes azonban ezen bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni az eljárás

során. Az alperes által megjelölt más sajtóorgánumban megjelent cikkek a másodfokú bíróság megítélése szerint nem alkalmasak a közöltek igazolására. Azt a tényt az alperes sem vitatta, hogy a felperes közös megegyezéssel távozott korábbi pozíciójából, csupán arra hivatkozott, hogy az őt megillető juttatásokat nem vette fel, ami alátámasztja a cikk közlését. A Fővárosi Ítéltábla nem fogadta el az alperes hivatkozását, ugyanis a per tárgyát képező írás azt tartalmazta, hogy a felperest korrupciós ügyei miatt váltották le, ennek bizonyítására pedig az alperes által megjelölt körülmények - azok valósága esetén - sem alkalmasak. Tekintettel arra, hogy az alperes a közlések valóságtartalmát nem tudta igazolni az eljárás során, ezért köteles a helyreigazításra. Helytállóan fogalmazott az elsőfokú bíróság, amikor a helyreigazítás szövegében valótlan állításként jelölte meg a közlést, ugyanis ez a jogsértő szöveg a cikk bevezetőjében az újságíró megfogalmazásaként szerepelt, így nem hivatkozhat arra az alperesi lap, hogy a tiltakozásról történt beszámoló része volt, és emiatt legfeljebb a híresztelés lett volna megállapítható. Ezen túlmenően az alperesi sajtószerv tájékoztatási feladatára való hivatkozása sem ad kimentésre alapot a valótlan tényállítások közlésének helyreigazítása alól. A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (Stv.) 2. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban valóban mindenkinek joga van arra, hogy tájékoztatást kapjon szűkebb környezetét, hazáját, a világot érintő kérdésekben. A sajtó feladata a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásról való gondoskodás. Az Stv. 3. § (1) bekezdése azonban azt is kimondja, hogy a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyhez fűződő jogának megsértésével. Tehát a felperes személyét érintő valótlan tényállítás miatt a sajtószerv helyreigazítási kötelezettségét nem érinti az a körülmény, hogy egyébként jogosult volt az eseményről beszámolni.

Helytállónak tartotta a Fővárosi Ítéltábla az elrendelt helyreigazítás szövegét is, amit az elsőfokú bíróság a helyreigazítási és a kereseti kérelem keretei között a Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalásának megfelelően határozott meg. A másodfokú bíróság megítélése szerint a felperes korábbi és jelenlegi tisztségének a feltüntetése a felperes személyének beazonosítása szempontjából szükséges volt a helyreigazítás szövegében, így annak mellőzésére nem volt indok. Ugyanígy helyesen fogalmazta meg a felperes menesztésével kapcsolatos közlés helyreigazítását is.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. A felperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a szerint állapította meg, míg a le nem rótt illetékről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint határozott.

Budapest, 2008. október 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k. . Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő